

derfor ikke har kunnet møde her. Der er jo rettet forskellige Bemærkninger til ham, særlig vedrørende det kongelige Teater. Jeg skal drage Omsorg for, at min Kollega bliver bekendt med disse Bemærkninger, som jeg for mit Vedkommende ikke skal komme særlig ind paa.

Udenrigsministeren (Cold): I Anledning af de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede 18de tingvalgte Medlem, skal jeg kun tillade mig at udtale, at jeg i Folketinget har sagt min Mening, og hvad jeg havde paa Hjerte i den Sag. Jeg har ikke i Sinde i nogen Grad at gaa videre ind i denne Sag. Jeg paaskønner selvfølgelig i allerhøjeste Grad den store Venlighed, der laa bagved det ærede Medlems Udtalelser, og værdsætter dem efter Fortjeneste.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): I Anledning af de Udtalelser, det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) fremsatte vedrørende Driften af de to Gaarde Faurholm og Trollesminde, skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem fandt det uheldigt, at man havde opført Udgiften til Elektricitetsanlæg og visse Installationer i Forbindelse dermed som en Anlægsudgift i Stedet for at tage det paa Driften. Hvis der er noget forkert i saa Henseende, bærer jeg selvfølgelig Ansvar for det. Der er nemlig for nylig blevet indført en Forandring med Hensyn til Regnskabet for disse to Hovedgaarde. Da de i sin Tid blev overtaget, var det under den Forudsætning, at Staten kunde tage en Indtægt af dem af 20 000 Kr. aarlig, og at de i øvrigt skulde hvile i sig selv. Det Udvalg, der var nedsat for at administrere Gaardene, gik med Glæde ind herpaa, idet man forudsatte, at der kunde tjenes saa meget udover de 20 000 Kr., at man derved kunde udføre de mange forskellige Forbedringer, der var i høj Grad tiltrængt. Det lykkedes ogsaa de første Aar, da Staten stod ikke blotsom Ejer, men som Bruger. Der var da høje Priser og gode Konjunkturer netop for Salg af Korn og Frø, og der oparbejdedes et Overskud. Efter at Staten havde faaet sine 20 000 Kr., var der et betydeligt Beløb tilovers, der kunde anvendes til Nybygninger, Indkøb af Redskaber og Maskiner og Udførelse af Grundforbedringsarbejder. Imidlertid var det en Fremgangsmaade, som jeg for mit Vedkommende maa anse for uheldig. Thi disse første Aar gav Regnskabet ikke noget Billede af, at der faktisk var indtjent betydelig mere end de 20 000 Kr., der var budgetteret og ført til Indtægt for Staten.

Det, der blev tjent mere, blev nedlagt i Gaardene som Anlægsudgift. Den store Indtægt af Gaardene i de to første Aar er altsaa ikke blevet bekendt. Men saa indtraadte der en Situation, som Udvalget maaske ikke havde forudset tilstrækkeligt, Prismslaget kom, og Forholdet var da, at der ingen Mulighed var for Overskud, for ikke at tale om Penge til at sætte i tiltrængte Anlæg. Der var ikke blot ikke Penge til at betale Staten dens 20 000 Kr., men der var endog et mægtigt Underskud. Og det fremkom, fordi disse Gaarde, saaledes som de var overtaget af Staten, kun var indrettet, endda kun i ufuldstændigt Omfang, til at give Indtægt gennem Salg af Korn og Frø. Og da det store Omslag i Priserne kom i 1920, ramte det disse to Ejendomme særlig haardt, fordi man var inde paa at sælge Korn som Sædekorn og derfor opbevarede Kornet til Foraaret. De Landmænd, som var saa heldige at sælge i Efteraaret — det vil det ærede Medlem erindre —, fik en høj Pris, men Staten holdt sit Korn tilbage for at sælge det som Sædekorn; den fik derfor en lav Pris. Derfor gik det, som det ærede Medlem ganske rigtigt henlede Opmærksomheden paa: at man ikke en Gang opnaaede en Indtægt, der var det halve af det, der var budgetteret og, hvis dette Prismslag ikke var indtraadt, vilde have kunnet opnaas. Saaledes gik det til, at der blev et meget stort Underskud. I øvrigt er det jo ikke mere, end hvad der var Tilfældet ved alle andre Landbrug i det paagældende Aar og i ganske særlig Grad da Landbrug, som var baseret paa Salg af Korn og navnlig paa Salg af Frø. Der blev afgivet Meddelelse til Finansudvalget om, hvad der var sket, og jeg har anmodet Udvalget for Gaardene om for Fremtiden at anlægge Regnskabet paa en anden Maade, saaledes at Ministeriet og Rigsdagen kan se, om der er Underskud eller Overskud, ikke paa den Maade, som det tidligere blev gjort, at Staten fik 20 000 Kr. og Resten benyttedes til at indføre forskellige Forbedringer, som faktisk var Anlæg og burde være opført paa Status. Jeg har forlangt, at Udvalget fremtidig skal anlægge et virkeligt Landbrugsbogholderi, saa at hvad enten der er Underskud eller Overskud, skal det frem, og hvad der er af virkelige Anlæg, skal opføres paa Status — og jeg maa anse Indlægning af Elektricitet for at være et Anlæg, som man i enhver Landbrugsbedrift vilde have opført paa Status som et Aktiv, der naturligvis afskrives —, saa at man derigennem kan faa et sandt Billede af Forholdene.